

<div><div> </div></div>	چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۵	سال بیست‌ودوم • شماره ۵۳۶۶	www.sharghdaily.com	
---	--	---	----------------------------------	---------------

خبرخوان

بیمه رایگان سلامت برای پنج دهک اول

مدیرعامل سازمان بیمه سلامت ایران تاکید کرد سازمان بیمه سلامت ایران در سیم‌های اخیر، راهبرد خود را بر سه رکن اساسی، توسعه پوشش همگانی بیمه سلامت، حمایت از اقسار آسیب‌پذیر و حرکت به سوی پیشگیری محوری استوار کرده است.
محمدمهدی ناصحی در پیامی به مناسبت هفته سلامت نوشت: «پوشش بیمه رایگان برای پنج دهک اول جامعه و برقراری چتر حمایتی برای فاقدین پوشش بیمه‌ای، گامی بلند در مسیر عدالت در سلامت بود. یکی از درخشان‌ترین فرازهای عملکردی سازمان بیمه سلامت ایران، راه‌اندازی و تقویت «صندوق حمایت از بیماری‌های خاص و صعب‌العلاج» است.»

آسیب حملات دشمن به حدود ۴۰ مرکز درمانی

معاون درمان وزارت بهداشت، از آسیب به ۳۰ تا ۴۰ مرکز درمانی خبر داد و گفت: «هشت تا ۹ مرکز از مراکز آسیب‌دیده به مجوز جابه‌جایی نیاز داشتند و این مراکز را نیمه‌شب جابه‌جا کردیم. جابه‌جایی باید به‌سرعت انجام می‌شد تا پرسنل در امنیت کامل خدمت‌رسانی کنند».
سجاد رضوی با اشاره به ارائه خدمات در شهرهای مهمان‌پذیر گفت: «این مناطق با مشکلات بسیاری مواجه بودند اما تجربه جنگ ۱۲ روزه سبب شد پوشش کامل و برنامه‌ریزی شده داشته باشیم. به طور مثال، دستگاه دایالیز به برخی شهرهای استان گیلان و مازندران ارسال کردیم».
او گفت: «شدت درگیری در برخی شهرهای جنوبی بسیار زیاد بود اما پرسنل با ارائه خدمات ایثار کردند. یک نفر از اعضای کادر درمان با ماشین شخصی خود از زاهدان به چابهار رفت و ۱۳ روز خدمت کرد، حتی حق‌الزحمه آنها پرداخت نشده است. پیگیری‌ها بیانگر این است که این نیروها به‌صورت داوطلب ارائه خدمت کرده‌اند. اگرچه موظف به پرداخت حق‌الزحمه برای نیروهای داوطلب نیستیم اما می‌بایست خدمات آنها را در کتاب‌ها ثبت کنیم.»

ابطال مجوز ۴۰ نانوائی متخلف در تهران

ایستادار تهران از باطل‌شدن مجوز ۴۰ نانوائی متخلف در تهران خبر داد.
محمدصادق معتمدیان به وضعیت نانوائی‌ها در استان اشاره کرد و افزود: «نظارت کامل بر فعالیت نانوائی‌ها انجام شد و تأمین آرد یارانه‌ای نیز به‌خوبی صورت گرفت. در حالی که روال معمول تأمین آرد به صورت ۱۰ روزه است، برای تسهیل کار نانوائی‌ها تا پایان فروردین بر اساس دستورالعمل ابلاغی، تأمین و توزیع آرد انجام شد و هم‌زمان نظارت‌ها نیز ادامه داشت. در مجموع از میان حدود ۱۱ هزار نانوائی فعال در استان، با ۴۰ نانوائی متخلف برخورد قاطع صورت گرفت و مجوز آنها باطل شد».
معتمدیان همچنین درباره وضعیت زیرساخت‌های برق استان تهران، گفت: «در جریان حملات دشمنان جانیتکار، بیش از هزار نقطه از زیرساخت‌های برق در استان تهران آسیب دید؛ از جمله ترانس‌ها، شبکه‌های انتقال و برخی ایستگاه‌ها. با این حال به دلیل آمادگی مجموعه صنعت برق در سطح ملی و استان، با سناریوهایی از پیش طراحی‌شده توانستیم شرایط را مدیریت کنیم».
او افزود: «بررسی‌ها نشان می‌دهد میانگین قطعی برق در استان تهران کمتر از یک ساعت بوده که رکورد قابل توجهی محسوب می‌شود و نشان‌دهنده هماهنگی دستگاه‌ها در قالب ستاد بحران است؛ چراکه از ماه‌ها قبل برای چنین شرایطی برنامه‌ریزی و هماهنگی‌های لازم انجام شده بود.»

گزارش میدانی «شرق» از ۶ محله پایتخت که در اثر موشک‌باران، آسیب دیده و ساکنانش آواره شده‌اند

تهرانِ زخمی اما ایستاده

گشتن وسایل خانه‌اش ادامه می‌دهد: «خدایا کمک کن فقط یکی از عروسک‌های دخترم را سالم پیدا کنم»، اما جز قالی صورتی اتناق دخترش، چیزی پیدا نمی‌کند. خانه‌اش را نشان می‌دهد. اتاقی از یک ساختمان ۲۰ واحدی که حالا آواری بیش نیست. تمام وسایل خانه‌اش زیر تپه‌های خاک این آوارها مدفون شده است؛ از مبل راحتی پدربزرگیش تا کونی‌های برنجی که چند هفته قبل خریده بود. نشانی از دارایی‌هایش در این خرابی‌ها پیدا می‌شود، هرچند هیچ‌کدام دیگر قابل استفاده نیست. اینجا چند زن و مرد جوان دیگر هم برای بازدید از خانه‌های‌شان آمده‌اند؛ خانه‌هایی که حتی یادبودی از آنها باقی نمانده است. دختری جوان به اتاقی فروریخته‌ای از ساختمان دیگری اشاره می‌کند: ساختمانی ۱۵ واحدی که آن هم نابود شده است. صدایش را بلند می‌کند و می‌گوید: «همه چیزیه‌ام در خانه بود، همه چیزم نابود شد. فرش و وسایلم را کنار هم چیده بودم و الان همه آنها از بین رفته است». بین این ویرانی‌ها همه چیز پیدا می‌شود. از کتاب و جزوه‌های دانشجویی، تا کامپیوتر و لوازم آشپزخانه و قوطی‌های حیوانات که همه غیرقابل استفاده شده‌اند. در جای دیگر روی آوارها، مادرزنگی، کتاب درسی مقطع ابتدایی و دوچرخه‌ای مجالیه‌شده، پیداست. صدای کریه و شیون از همه جای این آوارها به گوش می‌رسد؛ از آدم‌هایی که دیگر آشنایان ندارند تا خانواده‌هایی که عزیزان‌شان زیر تلی از خاک از دست رفتند. یکی از آنها می‌گوید: «آواره شدیم، یک شب خانه مادر بزرگ، یک شب خانه خاله، شبی دیگر خانه دایی. بدبخت شدیم». جنگ خرابی‌های بسیاری در محلات شهر بر جای گذاشته است، اما این کوچه یکی از شدیدترین خسارت‌ها را برای مردم همراه داشته است.

حتی چند کوچه دورتر از کوچه جارودوی هم خانه‌های بسیاری، به دلیل موج انفجار

غیرقابل سکونت شده‌اند. داخل کوچه حدود ۲۰ ساختمان که متوسط بین چهار تا هفت

طبقه بودند، به طور کامل غیرقابل سکونت شده‌اند که باتوجه به خانه‌های کوچه‌های

اطراف می‌توان گفت بیشتر از ۳۰۰ خانواده بدون خانه شده‌اند. این در حالی است که

خانه‌های دیگر هم با آسیب، هرچند جزئی‌تر روبه‌رو هستند.

میدان انقلاب، شبیه قبل نیست

«میدان انقلاب دیگر شبیه قبل نیست»؛ این جمله را زنی که به ساختمان‌های تخریب‌شده نگاه می‌کند، زیر لب می‌گوید و بعد هم مسیرش را از بین دست‌فروشان کتاب ادامه می‌دهد. از ورودی خیابان کارگر جنوبی، تخریب ساختمان‌های شش یا هفت طبقه تجاری مشخص است. دستگاه کپی خاک‌گرفته، میز کار شکسته و کمدهایی پر از پرونده که همه بیرون ریخته شده، نمای برخی از پنجره‌های این خیابان شده است. خیابانی پرفرت‌وآمد که پاتوق همیشگی بسیاری بوده، اما با یک انفجار نمای کلی آن دیگر شبیه قبل نیست. حمله موشکی به فرماندهی ستاد پلیس پیشگیری، یکی از خانه‌های اطراف را هم تخریب کرده است. از دیوار و پنجره‌های تخریب‌شده خانه‌ها واحدهای تجاری این اطراف مشخص است که بسیاری از آنها غیرقابل سکونت شده‌اند. بیشتر ساختمان‌های کوچه نظری از همان روز حمله، خالی شده‌اند و مشخص است همچنان کسی در آنها فرقی‌وآمد ندارد. دورتادور ساختمان فرماندهی کونی آبی کشیده شده و کارگرانی جوان در حال خاک‌برداری دیده می‌شوند. اما طرف دیگر خیابان، همه مغازه‌دارهایی هستند که با آسیب جدی به کسب‌وکارشان مواجه شده‌اند. برخی کرکه‌های آسیب‌دیده مغازه را بالا داده‌اند و در حال تعمیر دوباره مغازه خود هستند. یکی داربست زده و در حال سیمان‌کاری دیوار مغازه است و دیگری با کمک چند کارگر در حال نصب در و کرکه‌های جدید است، هرچند به دلیل قدیمی بودن بافت بیشتر این ساختمان‌ها، از ظاهر‌شان پیدا نیست که تخریب‌ها تا چه اندازه به ساکنان آسیب وارد کرده است. با این حال مشخص است که دست‌کم بیش از ۵۰ واحد بعد از انفجار، غیرقابل استفاده شده است.

خسارت پی‌درپی جنگ به محله «کیشا»

از دور کاغذدیواری‌های صورتی اتاقی مشخص است؛ اتاقی بدون دیوار در طبقه پنجم ساختمانی که دیگر برای سکونت ساکنانش امن نیست. خانه بیشتر اهالی کوچه پنجم خیابان بلوچستان در محله کیشا با آسیب جدی مواجه شده است.

از ساختمان مورد حمله که سر کوچه بوده، جز تل خاک چیزی باقی نمانده که کارگرها با کمک ماشین سنگین در حال جمع‌کردنش هستند. ساختمان‌های جلو، عقب و مخصوص کناری، کامل از بین رفته است. اهالی می‌گویند موج انفجار به حدی بوده که حتی شیشه‌های در و پنجره مغازه‌های خیابان نصر که خیابان پشتی این منطقه است هم تخریب شده‌اند. درستی اظهارات اهالی از خودروهای شخصی انتهای خیابان هم مشخص است؛ انفجار تنها چند لاشه از آنها بر جای گذاشته که حتی مدل آنها هم دیگر قابل تشخیص نیست. با گشتی در این محل، چند مکان تخریب‌شده دیگر هم قابل مشاهد است؛ مثل خانه‌های اطراف کلاتری کیشا در خیابان ناظران‌نست که چند هفته قبل مورد حمله قرار گرفت و ساختمان پنج طبقه و فروشگاه نان سحرزیز آن در کوچه بیست‌وششم که در جنگ ۱۲ روزه از بین رفت و هنوز دیوار و ستون‌های فروریخته‌اش نشان از خسارت سنگین دارد. مکان‌هایی که نه‌فقط برای مردم کیشا، بلکه برای بسیاری دیگر، پاتوق نشستن‌های طولانی بوده، اما حالا حفاظ‌ها و داربست‌های فلزی، سربا نگه‌شان داشته‌اند.

۱۴ ساختمان غیرقابل سکونت در «مطهری»

اثر انفجار، مانند بسیاری از محلات تهران، در خیابان شهید مطهری هم دیده می‌شود. حمله موشکی به پلیس فرماندهی دیپلمات فرجا، ساختمان‌های اطرافش را هم درگیر کرده است. با این حال، پس از چند هفته، همچنان بنای ساختمان‌های

تکرمانستان تا نزدیک خیابان دکتر شریعتی خرابی‌ها را همچون روز اول نشان می‌دهد. بیشتر خانه‌ها، خالی از سکنه شده‌اند؛ پنجره‌های نیمه‌باز و شیشه‌های شکسته، خانه‌هایی بدون روشنایی که رفت‌وآمدی از آنها دیده نمی‌شود. از خانه‌ای ویلایی که با کونی آبی دور آن را پوشانده‌اند تا ساختمان پزشکان هفت طبقه که چیزی از نمای شیشه‌اش باقی نمانده، تصویر این منطقه است. حتی کوچه‌های طرف دیگر خیابان هم از این انفجار بی‌نصب نمانده‌اند. طبق بررسی بیش از ۱۴ ساختمان که متوسط چهار تا هفت طبقه هستند و هر طبقه از آن چند واحد دارد، به شکل جدی دچار آسیب شده‌اند؛ به شکلی که بیشتر آنها غیرقابل سکونت شده‌اند. از طرفی مغازه‌های خیابان ترکمنستان هم تعطیل شده‌اند؛ جز یک کافه و رستوران که دچار تخریب شده‌اند، اما دوباره کارشان را شروع کرده‌اند. از موتورهای بیک کنار خیابان پیداست که موتورهای رستوران و کافه هم دوباره به کار بازگشته‌اند. چند کارگر در حال بازسازی مغازه‌های تخریب‌شده هستند. طرف دیگر، جلوی ورودی رستوران عکس کارمندان رستوران دی

به چشم می‌خورد؛ «محمدمهدی رسولی»، «آرش خباز»، «علی پسندیده» از کارکنان رستوران و «منظر طریقت‌منقره» صاحب رستوران، افرادی هستند که روز انفجار جان خود را از دست دادند. رهگذران با بی‌حوصلگی از این پیاده‌راه می‌گذرند و مانند دیگر خیابان‌های تخریب‌شده، لحظه‌ای می‌ایستند، به خانه و ساختمان‌ها نگاه می‌کنند و به راه‌شان ادامه می‌دهند. هرچند تأمل آنها در مقابل ورودی رستوران بیشتر است. به چهره‌های جوان آنها که تبدیل به عکسی روی میز رستوران شده‌اند، خیره می‌شوند، سری تکان می‌دهند و می‌روند.

آوار جنگ در محله تهرانسر

«خدا کند این جنگ تمام شود، چون اگر ادامه داشته باشد، دیگر از محله ما چیزی نمی‌ماند»؛ پیرومرد خانه‌های پنج‌طبقه در یکی از خیابان‌های اصلی خیابان یاس تهرانسر را نشان می‌دهد که انفجار تا ششاع صدرمتری آنها را تخریب کرده است. خانه‌های بدون دیوار و پنجره، شبیه به دیگر خانه‌های تخریب‌شده شهر است. اهالی از روزهایی می‌گویند که حمله به فرودگاه مهرآباد و مناطق اطراف این محل، ترس آنها را دوچندان کرده بود و در صورت ادامه‌دارشدن جنگ، حالا برخی در فکر فروش خانه و ترک این محل هستند. یکی دیگر از مناطق مورد حمله، ساختمان تازه‌ساخت کوچه پانزدهم است که حمله به آن، دیگر خانه‌ها را هم تخریب کرده؛ کوچه‌ای پرفرت‌وآمد که تماشاچیان زیادی دارد. دور این ساختمان پنج‌طبقه که هدف حمله بوده، حفاظ کشیده شده است؛ ساختمان‌های کناری هم با آسیب جدی روبه‌رو شده‌اند، به‌طوری که ۱۰ واحد مسکونی به شکل کامل خالی از سکنه شده است. از بین خرابی‌ها، اتاق یکی از خانه‌ها مشخص است؛ احتمالا اتاق دختری خردسال بوده که دیوارش را با عروسک‌های مختلف تزئین کرده بوده. آخرین تصویر از این خانه، خرس سفیدرنگی است که دود انفجار آن را خاکستری کرده است. اهالی ساختمان مقابل با بیل، آجر و خاک‌های به‌جامانده از تخریب پارکینگ آپارتمان را جمع می‌کنند. زن میانسال توضیح کوتاهی می‌دهد و با عجله به کمک همسایه‌ها می‌رود: «ما تا دیروز شهرستان مانده بودیم، وقتی آمدیم دیدم پنجره‌ها شکسته و خانه را خاک گرفته. همسایه‌ها گفتند خدا را شکر به ستون‌های اصلی آسیب وارد نشده، چون اگر این‌طور شده بود، همه مجبور بودیم خانه‌ها را ترک کنیم. صبح رقتیم کل ساختمان‌های تخریب‌شده تهرانسر را دیدیم. به نظرم آدم‌های زیادی بی‌خانه شده‌اند.»

ویرترین جنگ در کوچه شلوغ «مجیدبه»

اینجا همیشه ترافیک سنگینی دارد؛ کوچه‌ای که یکی از ورودی‌های اصلی خیابان جانبازان به انتی عشتری است. کوچه «کبری» در محله مجیدبه هم در همان روزهای شلوغ جنگ مورد حمله موشکی قرار گرفت و ساختمانی هفت‌طبقه در وسط کوچه را هدف قرار داد که همین باعث خرابی شدید دیگر خانه‌ها و حتی خودروهای رهگذر شد. طبق بررسی‌های انجام‌شده، بیش از ۱۵ خانواده بر اثر این انفجار بدون خانه شده‌اند و سایر خانه‌ها هم با آسیب جدی روبه‌رو شده‌اند. پس از چند هفته همچنان پنجره‌های شکسته خانه‌ها زها مانده و حرکت پرده‌های بیرون‌مانده از پنجره‌ها نشان می‌دهد کسی به این ساختمان رفت‌وآمد نداشته است. هرچند اهالی هم توضیح می‌دهند که برخی از همسایه‌ها هنوز هم جرئت نکرده‌اند به خانه بازگردند و خانه‌هایشان خالی مانده است. مرد جوانی به ساختمان کناری، جایی که هدف حمله بوده است، اشاره می‌کند که تمام دیوارهایش تخریب شده و داخل واحدها مشخص است: «اینجا را ببینید، این خانه نمای بسیار زیبایی داشت. جزء اولین خانه‌های محل بود که با نمای خاص ساخته شده بود. همه دوستش داشتند و حالا به دلیل موج انفجار از بین رفته است. به نظر می‌آید ستون‌های کل ساختمان آسیب دیده و اصلا قابل سکونت نیست». از وسط کوچه مشخص است که ساختمان‌های کوچه‌های پشت هم آسیب دیده‌اند و هنوز کسی برای درست‌کردن در و پنجره‌های قابل تعمیر آن اقدام نکرده است.

شهری با هزاران جای زخم

تهران دیگر شبیه قبل نیست؛ در کوچه‌ها و خیابان‌های هر محله ردی از جنگ دیده می‌شود. از تخریب ورودی شهر ری که نمایی از دوره ساسانی داشت تا ساختمان مجلل زعفرانیه، همه جا رد به‌جامانده از جنگ دیده می‌شود. در هر محله چند کوچه یا خیابان مورد حمله قرار گرفته که همان هم منجر به کشته‌شدن و بی‌خانه‌شدن شمار زیادی از افراد غیرنظامی شده است؛ آدم‌هایی که هیچ سهمی در ایجاد جنگ نداشتند، اما جنگ همه چیزشان را از آنها گرفته است.

